

[Arne Christiansen]

af de to energikriser, bør tages op til overvejelse inden for de nærmeste år, efterhånden som nye forbrugsmønstre svarende til de højere energipriser har stabiliseret sig?

Til disse principielle synspunkter skal jeg føje, at venstre på ét punkt er ubetinget enig med regeringen, nemlig at Energiplan 81 ikke kan være noget statisk og endegyldigt, men til stadighed må underkastes ajourføring, og sidst, men ikke mindst, at den også nødvendiggør lokale energiplaner.

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen og for planen, som med de nødvendige forbehold og tilstrækkelig politisk kontrol efter min opfattelse kan blive et anvendeligt værktøj i beslutningsprocessen.

Kalnæs (SF):

Jeg vil gerne starte dér, hvor hr. Arne Christiansen sluttede, idet vi i SF mener, det er meget vigtigt, at man af og til standser op og bruger en hel del kræfter på virkelig at gennemarbejde nogle problemer, og vi synes, det er godt, at man har afsat en hel del kræfter til at udarbejde EP 81. Vi tror, den kan blive et udmærket, nyttigt værktøj i den kommende debat om dansk energipolitik. Når det er sagt, skal jeg også sige, at det ikke betyder, at vi accepterer alle de forudsætninger, som ligger til grund for EP 81, og vi accepterer heller ikke alle de konklusioner, som man drager i EP 81, eller som regeringen drager i sit handlingsprogram. Tværtimod er der en hel del ting, som vi ikke er enige i, men vi mener alligevel, at det er godt, at man har lavet en så grundig gennemarbejdning.

Jeg skal ikke prøve på at dække alle de aspekter af energipolitikken, som man er inde på i EP 81 og i redegørelsen, men holde mig til nogle af de vigtigste og nogle af de ting, som vi fra SFs side mener er kontroversielle.

Først vil jeg sige lidt om dansk olie og gas fra vores undergrund. Vi er fuldt ud tilfredse med den holdning, som energiministeren lægger for dagen i redegørelsen, hvor der blev sagt, at man vil sikre, at de arealer, der gives tilbage fra de nuværende koncessionshavere, skal have en så tilpas kompakt form, at de er gode til efterforskning og til indvinding. Det kan vi fuldt ud støtte.

Ligeledes må vi støtte energiministeren i, at der skal foreligge ordentlige efterforskningsprogrammer for de områder, som de nuværende bevillingshavere beholder. Vi synes, det er vigtigt at holde fast i det, og vi vil stærkt opfordre energiministeren til at holde fast, også selv om det medfører, at man må tage en voldgift om disse sager.

Når det drejer sig om fremtidige koncessioner, mener vi, det er vigtigt, at man i dem alle får et vist mål af statsdeltagelse. Vi kan fuldt ud tilslutte os, at staten er gået ind i olie- og gashandelen, og vi er meget positive over for den ekstra sikring af vores energiforsyning, som ligger i, at olie og gas fra den danske del af Nordsøen kommer til at spille en betydelig rolle i den danske energiforsyning.

Så vil jeg godt se lidt på den overordnede udvikling inden for energiområdet, som der er lagt op til med EP 81, og her mener vi fra SF, at der er lagt op til en fejludvikling. Der er lagt op til en betydelig stigning i energiforbruget i de næste 20 år, sådan at man i år 2000 regner med at bruge 20–25 pct. mere brændsel, end man gør i dag. Det mener vi er uacceptabelt, og vi mener heller ikke, der er noget, der tyder på, at det skulle gå sådan. Jeg ved ikke rigtig, hvad regeringen tager sit udgangspunkt i, for ser vi på udviklingen i dag, er der faldende energiforbrug i alle sektorer.

Når energiforbruget falder, er det ikke bare, fordi der er et faldende aktivitetsniveau – det er selvfølgelig medvirkende, og det er beklageligt – men det er i høj grad, fordi energien er blevet så dyr, at det faktisk kan betale sig at sats på energibesparelser. Det er faktisk forudsætningen for at bevare sin konkurrenceevne, at man, hvis man bruger ret meget energi, virkelig gør noget ved energidnyttelsen.

Fremtidsforbruget må ned efter vores mening, dels af hensyn til ressourcerne, dels af hensyn til miljøet. I EP 81 går man ud fra, at vi bruger omkring 30 mia kr. til energiimport i disse år, og at vi i år 2000 når op på en energiimport til et beløb på 50 mia kr., i faste priser vel at mærke. Så store tal burde få regeringen til at sige, at man virkelig må sats på energibesparelser og på vedvarende energi i stedet for at regne med stigninger i energiforbruget på 20–25 pct.